

Tisztelt Olvasó!

**Pálfalvai Zoltán
igazgató**

A Bolyai János Gimnázium és Szakközépiskola az elmúlt tanévben ünnepelte fennállásának 40. évfordulóját. Ebből az alkalomból iskolánk ünnepi kiadványként jelentette meg évkönyvét, amelyben így nemcsak az előző tanév eseményei, eredményei, hanem iskolánk 40 éves történelme is helyet kapott. A több száz éves oktatási intézmények mellett gimnáziumunk „életkora” talán serdülőkorának tekinthető, azonban ha az emberi élet oldaláról szemléljük, már tartalmas, hosszú időszakról beszélhetünk. Márai Sándor Füves könyvében a következőt olvashatjuk: „Marcus Aurélius mondja, hogy negyven éves korára egy férfi, akiben világít egy szikrája az értelemnek, mindent megélt és mindent tud, ami előtte történt az időben az emberekkel, s ami az utána következő időben történhet még. A részletek lehetnek változatosak és eltérőek, de az alapélmény – minden emberi élet közös alapélménye – negyven év alatt csakugyan megtörténik minden emberrel. Megélt a szenvedélyeket, tapasztalta a természeti törvények állandóságát, és teljes bizonyossággal tudja, hogy halandó. Többet nem tudott Caesar sem, Antonius sem, Marcus Aurélius sem, többet nem fog tudni az ember az időben önmagáról és a világról soha. Minden más csak ismétlődés.”

Ídeje volt tehát a számvetésnek, visszaemlékezésnek. Negyvenévesen az ember megáll, s már nem azt kérdi magától, ami kamaszként foglalkoztatta, vagyis mi a dolgom a világon, hol lesz a helyem benne, hanem azt, hogy megettem-e mindent azért, hogy megtaláljam és megálljam a helyem, s hogy továbbadtam-e mindazt, amire az élet tanított.

Iskolánk 40 éve ugyanezt a számvetést készítette el velünk. Hisszük: a „Bolyai” megtalálta és meg is állta a város, a megye oktatási intézményei között azt a

helyet, amelyet a kor kihívásainak megfelelő folytonos megújulása számára kijelölt. Hosszú és rövid távú céljait mindig az határozta meg, hogy a legjobb, legfrissebb tudás átadása után engedje útjukra diákjait.

A számvetés megtörtént az elmúlt időszak eredményeinek, állomásainak számbavételével. A megállás, a visszatekintés, az ünnep után az ember újra a jövő felé indul. Tervekkel, elhatározásokkal, némi elégedettséggel, az önmagunkkal való szembenézés felszabadító hatásával.

Most ebben a köztes állapotban vagyunk: ünnep után, de már a jövő felé tekintve. Ezt az állapotot tükrözi mostani évkönyvünk is: valahonnan valahová.

A múltra való emlékezés mellett olvashatnak a tanév egyéb rendezvényeiről, utazásokról, cserekapcsolatokról, tanulmányi- és sporteredményekről.

Fontos az események évenkénti rögzítése, hiszen rohanó világunkban sokszor egy év látatában is összemossódnak az emlékek. Egy évkönyv az egyes események évenkénti ismétlődése ellenére is mindig valami újat, valami egyedit hoz. Kérem, fogadják olyan szeretettel, amilyen gondossággal a szerkesztő és a cikkek írói készítették.

